

Bubbles

www.bernativivancos.com

Ref.: 0007

S. I – A. I – S. II – A. II – T. – B.
with triangles or crotales

English

Constantly focussed on presenting music to the public in new and attractive ways, I propose this original performance-piece for choir for the moment the audience enters the concert-hall, recreating a multi-stereo special effect using soap bubbles that surround the public. The piece was conceived to be performed with the accompaniment of soap bubbles that float around the concert room, thus comprising a visual-acoustic piece. To this end, I propose that some ten or fifteen choir members blow soap bubbles from positions surrounding and above the audience to prolong their flight and create a stereophonic effect. The bubbles should all be of varying diameters and therefore rings of several sizes should be used to make them (the DULCOP model is recommended: www.dulcop.com). The bubbles are blown from letter A (bar 17) onwards, until bar 106. At the beginning and end of the piece, one, two or three choir members will make random bubbling noises (boiling water) by blowing into tall glasses through a straw. This will be done between bars 1 and 15 and between 106 and 110. The singers will not be placed as usual: they should either surround the audience or be placed amongst them in such a way as to cover the room's whole acoustic field. Some singers, sopranos (or percussionists), will play crotales wherever the score shows the sign *, playing the corresponding note (resulting sound + 2 octaves). If no crotales are available a triangle can be played (small size and high-pitched). The room should be dimly lit using directional coloured lights so the bubbles can be seen in several colours. In those passages where the notes are written an octave higher, the A. I and A. II voices can sing them the lower voice. However, it is preferable for one or more high-pitched voices to sing the higher octave. Thus, some soprano voices should be added to the contraltos. All singers should sing the piece "non vibrato", pronouncing all the consonants precisely and clearly and achieving a gravity-free, ethereal, sweet and gentle sound that, in its way, imitates the purity and colour of English or Scandinavian choir sounds. A choir of at least thirty six members is recommended. When composing the text composition I bore in mind the sound of the consonants and the instant they are pronounced, thus recreating the shining aspect of the performance. B.V.

Français

Avec toujours en tête l'idée d'imaginer une présentation neuve et attractive de la musique au public, cette oeuvre-performance veut être une proposition pour les chœurs afin d'entrer dans la salle de concert de façon originale, réfléchissant à travers la musique l'effet multi-stéréo-spatial de bulles de savon qui englobent aussi le public. Cette pièce est conçue pour être interprétée en l'accompagnant de bulles de savon qui flottent dans la salle de concert. C'est donc une oeuvre acoustico-visuelle. Afin d'obtenir cet effet, l'on suggère que certains chanteurs (de 10 à 15) se consacrent uniquement à faire des bulles depuis une position située en hauteur par rapport au public, ceci devant permettre d'allonger le vol des bulles, et toujours en position stéréophonique, c'est-à-dire en entourant le public. Les bulles devraient être de diamètres différents, ce qui rend préférable l'usage de bâtons disposant de plusieurs tailles de cercles

(modèle DULCOP recommandé, www.dulcop.com). Les bulles commenceront à se créer à partir de la lettre A (mesure 17) et cesseront mesure 106. Au début et à la fin de cette oeuvre, un, deux ou trois chanteurs produiront des sons de bulles (ou d'eau en ébullition) en soufflant au moyen d'une paille dans un verre d'eau (de préférence cylindrique), toujours de façon irrégulière. Cet effet s'utilisera de la mesure 1 à la 15 et de la 106 à la 110. La disposition des chanteurs ne sera pas l'habituelle: ils devront chanter en entourant le public ou bien dispersés à l'intérieur de celui-ci, couvrant ainsi tout l'espace acoustique de la salle. Quelques chanteurs sopranos (ou percussionnistes) joueront des crotales, chaque fois que le signe * apparaît dans la partition, jouant la note indiquée (son réel, 2 octaves au-dessus). Au cas où l'on ne disposerait pas de crotales, il est possible d'utiliser un triangle (aigu, de petite taille). Il est préférable d'illuminer assez peu la salle et de le faire avec des projecteurs de couleur directionnels, de façon à pouvoir voir les bulles de différentes couleurs. Les voix d'A. I et A. II, dans les passages où les notes sont octaviées, peuvent chanter la voix inférieure. Cependant, il est recommandé qu'une voix plus aigüe chante l'octave supérieure, aussi sera-t-il souhaitable que quelques voix de sopranos se joignent au pupitre d'altos. Tous les chanteurs doivent chanter cette oeuvre avec une voix "non vibrato", une prononciation très nette et très claire de toutes les consonnes, un son éthéré, doux, suave et sans poids, cherchant à imiter un peu la couleur et la pureté des voix des ensembles vocaux anglais ou scandinaves. Il est préférable de disposer d'un chœur de 36 chanteurs au minimum. B.V.

Català

Capficat en tot moment amb la idea d'una nova i atraient presentació de la música al públic, aquesta obra-performance vol ser una proposta per als cors en el moment d'entrar a la sala de concert de manera original, recreant amb música l'efecte multi-estéreo-espacial de bombolles de sabó que imbueixen, també, el públic. Aquesta obra està concebuda per a ser interpretada acompanyant bombolles de sabó que flotin per la sala de concert. És doncs una obra acústico-visual. Per tal de portar-ho a terme, es proposa que alguns cantaires (de 10 a 15), es dediquin únicament a formar bombolles situats en una zona més elevada de la ubicació del públic a fi de fer més llarg el vol de les bombolles, i sempre en una posició estereofònica, és a dir, envoltant tot el públic. Es proposa que les bombolles es formin de diferents diàmetres, per això és preferible que el pal per a fer-les tingui cercles de diferents mides (aconsellable model DULCOP, www.dulcop.com). Les bombolles es començaran a crear a partir de la lletra A (compàs 17), i s'acabarà de fer-ne al compàs 106. A l'inici i fi d'aquesta obra, un, dos o tres cantaires faran sons de bombolles (aigua bullint) bufant per una canya en un got d'aigua (de preferència tubular), sempre de manera irregular. Aquest efecte es farà del compàs 1 al 15 i del 106 al 110. La posició dels cantaires no serà l'habitual: els cantaires hauran de cantar envoltant el públic assistent, o bé repartits entre el públic, cobrint tot l'espai acústic de la sala. Alguns cantaires, sopranos (o percussionnistes), tocaran cròtals, sempre que a la partitura es marqui el signe *, efectuant la nota corresponent (so resultant + 2 octaves). En el cas de que no es disposi de cròtals es pot tocar el triangle (agut, de talla petita). És preferible il·luminar la sala amb poca llum, i fer-ho amb llums de color direccionals, de manera de poder veure les bombolles de colors variats. Les veus de A. I i A. II, en aquells passatges on les notes estan octavades, poden cantar la veu inferior. És preferible, però, que alguna veu aguda canti l'octava superior. Així doncs serà preferible que algunes veus de sopranos s'afegeixin a la corda de contralts. Tots els cantaires han de cantar aquesta obra amb una veu "non vibrato", amb una pronunciació molt nítida i clara de totes les consonants, amb un so eteri, dolç, suau, sense pes, volent imitar una mica el color i la puresa de les veus de les formacions corals angleses o escandinaves. És preferible un cor de 36 cantaires mínim. En la composició del text s'ha tingut en compte el so de les consonants i el moment de la seva pronunciació, de manera de recrear l'aspecte "shining" de la performance.

Castellano

Empeñado en todo momento con la idea de una nueva y atrayente presentación de la música al público, esta obra-performance quiere ser una propuesta para los coros en el momento de entrar en la sala de concierto de manera original, recreando con música el efecto multi-estéreo-espacial de burbujas de jabón que imbuyen, también, el público. Esta obra está concebida para ser interpretada acompañando burbujas de jabón que floten por la sala de concierto. Es pues una obra acústico-visual. Para llevarlo a cabo, se propone que algunos cantores (de 10 a 15), se dediquen únicamente a formar burbujas situados en una zona más elevada de la ubicación del público a fin de hacer más largo el vuelo de las burbujas, y siempre en una posición esterofónica, es decir, rodeando todo el público. Se propone que las burbujas se formen de diferentes diámetros, por eso es preferible que el palo para hacerlas tenga círculos de diferentes tamaños (aconsejable modelo DULCOP, www.dulcop.com). Las burbujas se empezarán a crear a partir de la letra A (compás 17), terminándose en el compás 106. Al inicio y fin de esta obra, uno, dos o tres cantantes harán sonidos de burbujas (agua hirviendo) soplando por una caña en un vaso de agua (de preferencia tubular), siempre de manera irregular. Este efecto se hará del compás 1 al 15 y del 106 al 110. La posición de los cantores no será la habitual: los cantores deberán cantar rodeando el público asistente, o bien repartidos entre el público, cubriendo todo el espacio acústico de la sala. Algunos cantantes, sopranos (o percusionistas), tocarán crótalos, siempre que en la partitura se marque el signo *, efectuando la nota correspondiente (sonido resultante + 2 octavas). En el caso de que no se disponga de crótalos se puede tocar el triángulo (agudo, de talla pequeña). Es preferible iluminar la sala con poca luz, y hacerlo con luces de color direccionales, de manera de poder ver las burbujas de colores variados. Las voces de A. I y A. II, en aquellos pasajes donde las notas están octavadas, pueden cantar la voz inferior. Es preferible, sin embargo, que alguna voz aguda cante la octava superior. Así pues será preferible que algunas voces de sopranos se añadan a la cuerda de contraltos. Todos los cantantes deben cantar esta obra con una voz "non vibrato", con una pronunciación muy nítida y clara de todas las consonantes, con un sonido etéreo, dulce, suave, sin peso, queriendo imitar un poco el color y la pureza de las voces de las formaciones corales inglesas o escandinavas. Es preferible un coro de 36 cantores mínimo. En la composición del texto he tenido en cuenta el sonido de las consonantes y el momento de su pronunciación, de manera de recrear el aspecto "shining" de la performance. B.V.